

204

4 Stpn-0/15-62

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

60. Pž-6926/14-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu dr. sc. Srđanu Šimcu, u postupku povodom prijedloga za sklapanje predstečajne nagodbe nad dužnikom NEXE GRUPA d.d. za upravljanje društvima, OIB 46078374806, Našice, Braće Radića 200, odlučujući o žalbi vjerovnika Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10 i Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Petrinjska 59, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-241/13-36 od 30. lipnja 2014., 18. prosinca 2014.

riješio je

I. Uvažavaju se žalbe, ukidaju se rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj Stpn-241/13-36 od 30. lipnja 2014. i poslovni broj Stpn-241/13-10 od 3. veljače 2014. te predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II. Odbacuje se dopuna žalbe vjerovnika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb od 22. rujna 2014. kao nepravovremena.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odobrena je sklopljena predstečajna nagodba između dužnika Nexe Grupa d.d. za upravljanje društvima, Našice i vjerovnika predstečajne nagodbe navedenih u izreci rješenja (točka I. izreke). Točkom II. izreke rješenja utvrđeno je da je 8. lipnja 2013. i 4. studenoga 2013. pred Nagodbenim vijećem HR01 Financijske Agencije (dalje: FINA), Regionalni centar Zagreb, doneseno rješenje kojim su utvrđene tražbine vjerovnika prema tablicama koje su sastavni dio ovog rješenja. Nadalje, prvostupanjski sud je utvrdio da je ukupan iznos prijavljenih tražbina 2.851.624.094,48 kn, ukupan iznos utvrđenih tražbina 2.895.870.144,84 kn, a ukupan iznos osporenih tražbina 1.222.075,55 kn (točka III. izreke), kao i da iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% od iznosa ukupno prijavljenih tražbina te su se zato stekli uvjeti za nastavak postupka (točka IV. izreke). Točkom V. izreke utvrđeno je da je izvršen prijeboj utvrđenih tražbina s protutražbinama dužnika u ukupnom iznosu od 193.553,41 kn, dok preostali iznos tražbina vjerovnika nakon izvršenog prijeboja iznosi 2.895.676.591,43 kn. U nastavku (izreke) rješenja utvrđen je sadržaj predstečajne nagodbe.

Handwritten signature

Pobijano rješenje doneseno je primjenom odredbe čl. 63. i čl. 66. st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13; dalje: ZFPPN).

Protiv ovog rješenja žalbu su podnijeli vjerovnici Zagrebačka banka d.d., Zagreb i Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb.

Zagrebačka banka d.d., Zagreb podnijela je žalbu zbog svih žalbenih razloga. Prema žalbenim navodima ovog vjerovnika, prvostupanjski sud je propustio utvrditi jesu li na ročištu održanom 30. lipnja 2014. svi vjerovnici koji su glasovali za Plan financijskog restrukturiranja pred FINOM ujedno glasovali i na tom ročištu, odnosno dali pristanak za sklapanje nagodbe. Osim toga, sud je pogrešno izračunao potrebnu većinu zbrajanjem glasova, odnosno prepisao je identične podatke o omjeru glasova s rješenja FINE od 4. studenoga 2013. Vjerovnici su pogrešno raspoređeni u glasačke skupine pa je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da su svoj pristanak na sklapanje nagodbe dali vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a. Daljnjim žalbenim navodima, žalitelj je ukazao na to da sadržaj predstečajne nagodbe nije u cijelosti istovjetan sadržaju prihvaćenog Plana financijskog restrukturiranja te je u žalbi naveo u čemu se sastoje navedene razlike. Osim toga, sklopljena predstečajna nagodba nema snagu ovršne isprave. Navedeno zato jer se u većem dijelu nagodbe kao dužnikova obveza navodi „nastup regresne obveze od strane dužnika“ iako je potpuno nejasno kakva regresna obveza može nastati kod predlagatelja (dužnika) prema vjerovniku predstečajne nagodbe, a u grupi koja se naziva „sudužništvo“. Vjerovnik je ukazao i na ostale dijelove predstečajne nagodbe koji nisu podobni za ovrhu pa tako, prema njegovim navodima, nije jasno što to znači da se utvrđeni i priznati dug nakon predviđenog otpisa može konvertirati u dug itd.

Nadalje, nedostatak predmetne nagodbe vjerovnik pronalazi i u tome što su se u postupku pojavile stranke čije su tražbine namirene i koje su prestale (Dilj IGM d.o.o. Vinkovci i Luka tranzit Osijek d.o.o.). Dakle, u ovom postupku sklapanja predstečajne nagodbe glasovale su osobe koje na to nisu imale pravo raspoložujući na taj način pravima kojima stranke u postupku ne mogu raspolagati (čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP). Žalitelj je istaknuo i kako prilikom sklapanja predstečajne nagodbe nisu poštivane odredbe čl. 45. st. 3. ZFPPN-a.

Ovom je žalbom vjerovnik Zagrebačka banka d.d., Zagreb, osim konačnog rješenja (kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe) pobijao i rješenje Trgovačkog suda u Osijeku od 3. veljače 2014. kojim je prvostupanjski sud odbio prijedlog za prekid postupka i protiv kojeg rješenja posebna žalba nije dopuštena. Prema mišljenju žalitelja, navedeno rješenje od 3. veljače 2014. zahvaćeno je bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Naime, u tom rješenju prvostupanjski sud je naveo kako izneseno pravno pitanje nije prethodno pitanje u ovom postupku, ali za ovu tvrdnju nije naveo razloge. Suprotno takvom shvaćanju, zakonitost upravnih akata donesenih od strane FINE u postupku predstečajne nagodbe predstavlja prethodno pitanje o kojem ovisi odluka suda o tome jesu li ispunjene pretpostavke za sklapanje predstečajne nagodbe. Naime, tužbom podnesenom Upravnom sudu Republike Hrvatske vjerovnik je zatražio poništenje

rješenja FINE od 22. studenoga 2013. i od 4. studenoga 2013. koja rješenja predstavljaju temelj za sklapanje predstečajne nagodbe. Zato je prema mišljenju žalitelja prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 12. st. 1. i čl. 213. st. 1. ZPP-a jer odluku suda u upravnom sporu koji se vodi povodom tužbe vjerovnika o kojoj još nije odlučeno nije ocijenio prethodnim pitanjem o kojem ovisi odluka suda u ovom postupku.

Konačno, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio i odredbu čl. 66. st. 3. ZFPPN-a jer je očito da u ovom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za održavanje ročišta radi sklapanja predstečajne nagodbe, kao ni za samo sklapanje predstečajne nagodbe.

Žalitelj je predložio da drugostupanjski sud preinači pobijano rješenje, a podredno da ga ukine. Žalitelj je također zatražio i da drugostupanjski sud preinači rješenje kojim je odbijen njegov prijedlog za prekid ovog postupka, odnosno da i to rješenje ukine.

Vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb podnio je žalbu također iz svih žalbenih razloga. U žalbi je naveo da je na ročištu održanom 30. lipnja 2014. glasovao protiv Plana financijskog restrukturiranja, međutim, prvostupanjski sud je donio rješenje u kojem je naveo da takvo izjašnjenje vjerovnika neće uzeti u obzir te je propustio obrazložiti razloge za takvu odluku. Ovaj vjerovnik je ukazao i na to da su rokovi predviđeni za ispunjenje određenih obveza protekli prije sklapanja predstečajne nagodbe. Ostali žalbeni navodi ovog vjerovnika istovjetni su žalbenim navodima Zagrebačke banke d.d., Zagreb.

Dopunom žalbe od 22. rujna 2014. ovaj vjerovnik je dostavio sudu presudu Upravnog suda u Osijeku poslovni broj Us-171/14-9 od 5. rujna 2014. kojom je poništeno rješenje Ministarstva financija Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/13-01/1012, Urbroj: 513-04/13-2 od 22. studenoga 2013. i rješenje FINE, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR 01, Klasa: UP/I/110/07/13-01/3311, Urbroj: 04-06-13-3311-249 od 4. studenoga 2013. te je predmet vraćen na ponovan postupak. Navedena presuda je prema navodima žalitelja od utjecaja na pobijano rješenje jer je njome poništeno rješenje Nagodbenog vijeća na osnovi kojeg je dužnik Trgovačkom sudu u Osijeku podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe. S obzirom na to da navedeno rješenje Nagodbenog vijeća više ne proizvodi pravne učinke, više nema ni uporišta na kojem se temelji ovdje pobijano rješenje.

Odgovarajući na žalbu vjerovnika dužnik se očitovao na sve žalbene navode osporavajući ih u cijelosti te je predložio da se žalba vjerovnika odbije kao neosnovana.

Žalbe su osnovane.

Dopuna žalbe nije pravovremena.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 66. st. 14. ZFPPN-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 213. st. 1. u vezi s čl. 354. st. 1. ZPP-a i čl. 66. st. 14. ZFPPN-a.

Iz dokumentacije u spisu vidljivo je da je dužnik Trgovačkom sudu u Osijeku 30. prosinca 2013. podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe. Uz ovaj prijedlog dužnik je, između ostalog, dostavio rješenje Nagodbenog vijeća FINE, Klasa: UP-I/110/07/13-01/3311 od 4. studenoga 2013. kojim je djelomično poništeno rješenje o utvrđenju tražbina Klasa: UP-I/110/07/13-01/3311, Ur. br.: 04-06-13-3311-154 od 6. lipnja 2013. te je utvrđeno da ukupan iznos prijavljenih tražbina iznosi 2.851.624.094,48 kn, ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi 2.895.870.144,84 kn, a ukupan iznos osporenih tražbina iznosi 1.222.075,55 kn, kao i da je izvršen prijeboj utvrđenih tražbina s protutražbinama dužnika u ukupnom iznosu od 193.553,41 kn te da preostali iznos tražbina vjerovnika nakon izvršenog prijeboja iznosi 2.895.676.591,43 kn. Ovim je rješenjem utvrđeno i da su za Plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine iznose 2.338.487.200,91 kn, da ukupan iznos tražbina za koje vjerovnici imaju pravo glasa iznosi 2.895.676.591,43 kn te je utvrđeno da su za Plan glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze $\frac{1}{2}$ vrijednosti utvrđenih tražbina „za svaku grupu vjerovnik $\frac{2}{3}$ vrijednosti svih utvrđenih tražbina“ sukladno odredbi čl. 63. ZFPPN-a, prihvaćen je Plan financijskog restrukturiranja i utvrđeno je da je postupak nad dužnikom proveden u skladu sa Zakonom.

Prema odredbi čl. 66. st. 1. ZFPPN-a dužnik je dužan u roku od 15 dana od izvršnosti rješenja kojim se utvrđuje da su za Plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu (čl. 63. ZFPPN-a) i da je postupak proveden u skladu s odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (čl. 60. st. 11. ZFPPN-a) podnijeti trgovačkom sudu, nadležnom prema sjedištu dužnika, prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe.

Konačni prijedlog predstečajne nagodbe u svim bitnim sastojcima mora odgovarati sadržaju Plana financijskog i operativnog restrukturiranja, prihvaćenog pred nagodbenim vijećem i nacrtu predstečajne nagodbe iz čl. 46.a ZFPPN-a (čl. 66. st. 3. ZFPPN-a) koji po svome sadržaju mora biti usklađen s Planom financijskog i operativnog restrukturiranja koji obuhvaća sve utvrđene tražbine. Sud će rješenjem odobriti sklapanje predstečajne nagodbe ako su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a te ako utvrdi, da je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi, te da je njezin sadržaj u bitnim sastojcima odgovarajući prihvaćenom Planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika (čl. 66. st. 9. ZFPPN-a), a ako ne postoje uvjeti za donošenje rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe, sud će taj prijedlog odbaciti (čl. 66. st. 10. ZFPPN-a).

Iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da je zakonito proveden postupak pred FINOM u kojem se glasuje za Plan financijskog restrukturiranja i koji završava donošenjem rješenja kojim se utvrđuje je li Plan financijskog restrukturiranja prihvaćen u skladu s glasovima vjerovnika ili nije (čl. 63. st. 2. ZFPPN-a) pretpostavka za podnošenje prijedloga za sklapanje predstečajne nagode, odnosno za njezino sklapanje pred nadležnim trgovačkim sudom.

Tijekom prvostupanjskog postupka vjerovnici (ovdje žalitelji) predlagali su da se postupak sklapanja predstečajne nagodbe pred trgovačkim sudom prekine do donošenja odluke Upravnog suda u Osijeku povodom tužbe vjerovnika protiv rješenja Ministarstva financija od 22. studenoga 2013. kojim je odbijena žalba podnesena protiv rješenja FINE od

4. studenoga 2013., a koje rješenje u ovom slučaju predstavlja temelj za podnošenje prijedloga (i sklapanje) predstečajne nagodbe. Osim što je podnio tužbu protiv navedenog rješenja, vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb je podnio i prijedlog za odgodnim učinkom te tužbe u smislu odredbe čl. 26. st. 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10 i 143/12).

Odbijanjem prijedloga za prekid postupka prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 213. st. 1. ZPP-a i čl. 12. st. 1. ZPP-a koja je povreda u ovom slučaju utjecala na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Naime, prema odredbi čl. 213. st. 1. ZPP-a sud će prekid postupka odrediti i ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom pitanju (čl. 12). Odredbom čl. 12. st. 1. ZPP-a propisano je da kad odluka suda ovisi o prethodnom rješenju postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno.

Pravna pitanja prejudicijalnog značaja predstavljaju samostalnu pravnu cjelinu bez čijeg se rješenja ne može riješiti glavna stvar. U ovom slučaju takvo prethodno pitanje predstavlja pitanje je li potreban broj vjerovnika glasovao za Plan financijskog restrukturiranja u postupku pred FINOM što FINA i utvrđuje rješenjem kojim se završava postupak pred tim tijelom. Naime, bez Plana financijskog restrukturiranja, odnosno bez pravomoćnog i izvršnog rješenja FINE o utvrđenju prihvaćanja tog Plana ne može se sklopiti predstečajna nagodba jer se ona sklapa upravo na temelju postupka provedenog pred FINOM uz uvjet da svoj pristanak na sklapanje nagodbe daju dužnik i vjerovnici čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. (ZFPPN-a) i ako je sadržaj predložene nagodbe u skladu s općim pravilima o sudskoj nagodbi i u bitnim sastojcima odgovarajući prihvaćenom Planu financijskog i operativnog restrukturiranja dužnika (o kojem se glasuje pred FINOM).

Prema shvaćanju ovog suda, prvostupanjski sud je bio dužan prekinuti postupak do donošenja odluke Upravnog suda u Osijeku povodom tužbe kojom je tužitelj tražio poništenje rješenja FINE od 4. studenoga 2013. jer upravo o valjanosti tog rješenja ovisi mogućnost sklapanja predstečajne nagodbe.

S obzirom na to da je prvostupanjski sud takav prijedlog vjerovnika odbio rješenjem od 3. veljače 2014., počinio je bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 213. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 354. st. 1. ZPP-a.

Vjerovnici nisu imali pravo podnijeti žalbu protiv rješenja od 4. studenoga 2013. (čl. 218. st. 1. ZPP-a) pa su oni to rješenje mogli pobijati žalbom protiv konačne odluke (čl. 378. st. 2. ZPP-a) što su u ovom slučaju i učinili.

Slijedom navedenog, a kako odluka o sklapanju predstečajne nagodbe ovisi o prihvaćanju Plana financijskog restrukturiranja o kojem se odlučuje rješenjem u postupku pred FINOM, navedeno prihvaćanje, odnosno činjenica je li potreban broj vjerovnika glasovao za prihvaćeni Plan financijskog restrukturiranja predstavlja prethodno pitanje u ovoj pravnoj stvari, slijedom čega je prvostupanjski sud bio dužan prekinuti postupak do donošenja

odluke Upravnog suda u Osijeku protiv rješenja FINE kojim je prihvaćanje Plana financijskog restrukturiranja utvrđeno.

Zato je pobijano rješenje, kao i rješenje kojim je odbijen prijedlog za prekid postupka od 3. veljače 2014. ukinuto te je riješeno kao u točki I. izreke (čl. 380. t. 3. ZPP-a).

Ostale žalbene navode ovaj sud nije ispitivao jer oni nisu od značenja za odluku iz izreke (čl. 375. st. 1. ZPP-a).

Odluka iz točke II. izreke rješenja donesena je primjenom odredbe čl. 358. st. 2. i čl. 367. ZPP-a. Naime, dopuna žalba je podnesena preporučenom pošiljkom putem pošte 22. rujna 2014., a vjerovnik Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb je primio pobijano rješenje 7. srpnja 2014. (čl. 28. st. 2. ZFPPN-a). S obzirom na to da je rok za podnošenje žalbe i njene dopune istekao 15. srpnja 2014. (čl. 30. st. 2. ZFPPN-a), jasno je da je ova dopuna žalbe nepravovremena.

U nastavku postupka prvostupanjski sud će utvrditi je li Upravi sud u Osijeku poništio rješenje FINE od 4. studenoga 2013. te će ovisno o navedenoj činjenici prekinuti ovaj postupak (čl. 213. st. 1. ZPP-a) ili će postupiti sukladno čl. 66. st. 10. ZFPPN-a.

U Zagrebu 18. prosinca 2014.

SUDAC
DR. SC. SRĐAN ŠIMAC, v.r.

Za točnost opravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN